

ændre dette Forhold. Det angaar Tolden paa Udførsel af Heste her fra Landet. Som bekendt have vi en Told, der er 22 Mark højere end den, man har for tilsvarende Heste fra andre Lande, f. Eks. fra Ardennerne, fra Belgien. Det forekommer os, at det er et Forhold, der absolut bør rettes, hvis vi skulle betragtes som mestbegunstigede og stillede lige med andre Lande i Henseende til Indførsel af vore Heste: Jeg ved, at de Skridt, der ere gjorte saavel fra den højtærede Landbrugsministers som fra den højtærede Udenrigsministers Side, hidtil ikke ere lykkedes. Men der er dog vistnok Haab om at faa vore Heste stillede lige med de belgiske Heste, hvad Tolden angaar, og det vil være af overordentlig stor Betydning. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, hvad Delegeretmødet vedtog, nemlig følgende Udtalelse: „Delegeretmødet anmoder den høje Regering om af al Magt at virke hen til, at Tolden paa den jydsk Hest ved dens Indførsel til Tyskland bliver den samme som Tolden paa Ardennerheste, samt at Udførselen af vort Kvæg og Kød til Tyskland kan ske paa den mest lempelige og for vor Afsætning mest betryggende Maade“. Det var kun denne Henstilling, jeg vilde komme med, Svaret vil der jo blive Lejlighed til at give overfor Finansudvalget; hvis det er af den Beskaffenhed, at man ikke ønsker at fremsætte det her i Tinget, skal jeg ikke forlange det her.

Jeg har saa kun tilbage nogle enkelte Punkter, som vedrøre den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, og jeg kan med Hensyn til dem fatte mig i stor Korthed, da jeg tidligere har udtalt mig om disse Forhold. Det første Punkt angaar den projekterede Fiskerihavn ved Nordenhuse. Der er, efter hvad der er mig meddelt, kommet et Afslag fra Ministeriet, idet man har ment, at det vilde blive for dyrt. Naar det skulde udføres paa en betryggende Maade, vilde Udgiften hertil blive ca. 45,000 Kr. større end projekteret, og Ministeriet udtaler endvidere, at den korte Afstand fra Nyborg og Kerteminde Fjorde og den ringe Sandsynlighed for, at Havnens Anlæg vil frembringe nogen egentlig Tilvækst i Fiskeriet, gør det særdeles tvivlsomt, om det kan forsvares i det paa-gældende Øjemed at anvende et Beløb af ca. 100,000 Kr. Nu kan det jo gerne være, at det er rigtigt, naar Ministeriets Tilsynsmand har ment, det var nødvendigt at anvende et større Beløb, jeg er jo ikke sagkyndig og kan ikke udtale mig

om, hvorvidt det er et passende Beløb, man har projekteret Havnen til fra Andragernes Side, men jeg vil haabe, at Afslaget ikke er endeligt, men at man vil kunne finde en Maade, hvorpaa der kan blive gjort noget for, at de ikke ganske faa Fiskerfamilier, der drive Fiskeri i Bæltet, kunne blive ligestillede med Fiskere andre Steder i Landet. Naar der dernæst nævnes i Svaret paa Andragendet — jeg har det for øvrigt kun efter et Blad —, at der kun er kort Afstand fra Nyborg og Kerteminde Fjorde, saa er det ikke rigtigt, det er en længere Vej, end ukendte Folk antage. Men i hvert Fald bør der saa mange Fiskerfamilier paa dette Sted, at det forekommer mig, at det vilde være fuldt berettiget, om Ministeriets Program om at støtte Fiskerbefolkningen ogsaa kom denne Egns Fiskere til gode. Jeg har, som sagt, det Haab, at Afslaget ikke er endeligt, men at det maa kunne lykkes ved fortsat Forhandling mellem Andragerne og Ministeriet at komme til en Løsning af Spørgsmaalet, hvorved Beløbet kunde reduceres noget.

Jeg kommer saa til en anden Sag, som jeg tidligere har omtalt, nemlig Kullicitationerne. Da den er saa kendt, skal jeg ikke komme udførlig tilbage til den, men kun udtale, at mine Vælgere atter have henvendt sig til mig angaaende denne Sag, og jeg er overbevist om, at den meget ærede Minister, for saa vidt det lader sig forene med Tjenestens Tarv, og Kullene kunne leveres til samme billige Pris, ikke vil have noget imod, at Kullene komme ind gennem Nyborg Havn, saa Arbejderbefolkningen ogsaa derved faar en Fortjeneste. Naar Kullene ere lige saa gode og lige saa billige som dem, der blive transporterede ad Banen, ser jeg ikke, at der skulde være noget til Hinder derfor, saa meget mindre som den fynske Bane i Forvejen er overtrafikeret, saa man skulde synes, at alt, hvad man kunde lette den for, vilde være en Gevinst. Jeg har fremdraget det her, fordi man mente, at det ikke er gaaet i Orden paa tilfredsstillende Maade, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at den ærede Minister vil stille sig saa velvilligt overfor dette Forhold, som han kan.

Dernæst kommer jeg til et andet Forhold ved Nyborg. Det angaar Holmen, som ligger ved den Plads, hvor man nu skal foretage Ekspropriationer til det tredje Færgeleje, vi bevilgede i Fjor. Der ligger et Stykke Land, hvis Beboere blive af-